

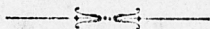
N O Y D N G

ter eere van den H. en Seraphienschcn Vader

FRANCISCUS,

*Instelder van het Orde der Minderbroeders,
der Clarissen en van den Derde
Regel van Penitentie.*

MET KERKELIJKE GOEDKEURING.

's-HERTOGENBOSCH,
L. F. VAN GENK.

NOVENE.

Gebeden tijdens de Novene (1)

ter eere van den H. en Seraphienschcn Vader

FRANCISCUS.

Eerste Dag.

LOFZANG.

Laat uw blijde gejuich hooren, gij allen, die onder den glorieijken standaard der vrijwillige armoede geschaard zijt; vereert de deugden van uwen heiligen stichter, en zingt ter zijner eere een welluidend en zielsverruk-kend lofgezang.

(1) De plechtige Novene wordt te Rome en elders in de Minderbroeders kloosters, jaarlijks gehouden den 3 of 4 October; maar die door de machtige voorspraak van den H. Franciscus eenig weldaad van God verlangt, kan eene Novene houden op wat tijd van het jaar dat hij verkiest: deze Novene kan gedaan worden op negen achterevolgende dagen of wel op negen opvolgende Vrijdagen. Wanneer men belet wordt na eenige dagen onderhouden te hebben behoeft men niet op nieuw te beginnen: men voegt er dan maar zooveel dagen of weken bij tot dat het getal vervuld is.

Om zulke Novene te houden moet men 1 ten minsten eens tot de H.H. Sacramenten naderen. 2. Dagelijks eenige gebeden lezen, waartoe de volgende zeer dienstig zijn. 3. Als het mogelijk is dagelijks gedurende de Novene de H. Mis bijwonen, of eenig gebed in de plaats doen als men de H. Mis niet kan hooren. (Gedrooken uit een schrift te Rome gedrukt ter gelegenheid der plechtige Novene welke men viert in de kerk van het klooster der Minderbroeders van *Ara cavi*.)

Onze heilige vader Franciscus was een eenvoudige, rechtschapene en ootmoedige dienaar Gods; hij was op aarde een engel van vrede; zijn lichaam was zwak en tenger, maar zijne onvergankelijke ziel was begaafd met bovennatuurlijke wijsheid.

Onder het arme gewaad waarmede hij gekleed ging, droeg deze, door de liefde Gods uitstekende heilige, de wonderbare wondetekenen; hij ontzag noch de hevigheid der bijtende koude in den winter noch de brandende hitte des zomers.

Hij trad de wereld en het vleesch met de voeten; hij verijdelde de snoode listen van satan, en niet alleen behaalde hij de schoone kroon, welke ten deel valt aan al degenen die over de vijanden hunner zaligheid zegenvieren, maar daarenboven verwierf hij nog de glansrijke kroon der leeraren.

De heldhaftige insteller der volkomene armoede, na hier op aarde vele verdiensten te hebben ingezameld, is in den hemel zijne eeuwige belooning mogen gaan ontvangen; zijne deugden hebben alom eene heilvollen geur verspreid, en de zondaars worden door zijne

voorbeelden en voorspraak tot boetvaardigheid opgewekt.

O Vader der ware armoede, verwerf voor ons de genade om altijd arm van geest te zijn, spreek voor ons ten besten, opdat wij de eeuwige dood zullen ontgaan, en de hemelsche glorie mogen genieten.

Lof, eer en glorie zij aan God den Vader en den Zoon en den H. Geest; het zij ons verleend van door de verdiensten van den H. Franciscus deelachtig te worden aan de eeuwige glorie. Amen.

OOTMOEDIGHEID VAN DEN H. FRANCISCUS.

Groot en verheven was de H. Franciscus in de oogen van hen die de getuigen zijner uitstekende deugden waren, doch in zijne eigene oogen was de Serafijnsche Vader steeds klein en nederig. Hij beschouwde zich zelve als den grootsten zondaar die op aarde leefde. Zoo groot was de gedachte, welke hij van de waardigheid van het priesterschap had opgevat, dat hij zich altijd daarvoor onwaardig achtte, en nimmer zich kon laten overhalen, om dit zoo heilige ambt te aanvaarden.

Vijand van den lof en de hoogachting der menschen, trachtte hij de goede gevoelens, die men van hem had, te verdooven; ten dien einde veropenbaarde hij zelf zijne gebreken, en liet zich dikwijls van zijne medebroeders harde berispingen en verwijtingen toesturen, welke hij met onderwerping en dankbaarheid aanhoorde, bekenkende, dat hij zulks verdiende. Hij was tevreden wanneer hij aan anderen mocht gehoorzamen, en, ofschoon hij de stichter en overste van zijn orde was, liet hij deszelfs bestuur aan anderen over, en zeide dat hij aan den jongsten der minderbroeders, even gaarne als aan den meest bejaarden, zou gehoorzaam zijn. De H. Kerk, die het best over de deugden der heiligen kan oordeelen, past hem bij uitmuntendheid den naam toe van *ootmoedige*. Het is ook tot belooning zijner ootmoedigheid, dat hij in den hemel eene der hoogste plaatsen verkregen heeft, waaruit de wederspannige engelen om hunne hoovaardigheid zijn verdreven geworden.

GEBED.

O mijn zaligmaker! het is naar uw voor-

beeld dat de H. Franciscus, de deugd van ootmoedigheid leerde uitoetenen. Hij ging met reuzenschreden voort op den weg dezer schoone deugd; en ik, die overladen ben van zonden, ik kan den hoogmoed mijns harten niet overmeesteren! help mij toch door uwe genade, opdat ik mij voortaan moge verne-deren gelijk het behoort, en opdat ik mij door den geest van hoovaardigheid niet meer laat verleiden! Verleen mij, o mijn God! dat ik, gelijk de H. Vader Franciscus, altijd ge-trouwelijk uwe voetstappen navolge en uw kruis met liefde omhelze.

O glorierijke H. Franciscus! dat uwe ootmoedigheid mij dan tot voorbeeld diene; dat het mij tot vreugd strekke van door de menschen verstooten en miskend te worden; dat ik nimmermeer vergete, dat het ware goed geenszins bestaat in de hoogachting dezer wereld, maar wel in de kwellingen en vernederingen, welke ik altijd, uit liefde tot God, met blijdschap zal aannemen.

Vijfmaal Onze Vader, Wees gegroet, Glorie zij den Vader, enz.

Tweede Dag.

Armoede van den H. Franciscus.

De vrijwillige armoede, die Christus ons in zijne Evangelische Raden voorstelt, is de deugd waarvoor de H. Franciscus de meeste genegenheid gevoelde. Door zijnen vader genoodzaakt zijnde om afstand te doen van zijne erfgoederen, verliet hij alles wat hij bezat, tot zelfs het onderkleed welke hij aan had, en begon van toen af in de uiterste armoede te leven. Hij aanzag den geest van armoede als eenen onwaardeerbaren schat, welken hij door zijne vurige gebeden en tranen van God afsmeekte. Te Rome zijnde, nam hij zijnen toevlucht tot de HH. Petrus en Paulus, om door hunne voorspraak de kostelijke gave van armoede te verkrijgen; zijn gebed werd verhoord, en de heilige prinsen der Apostelen, wier voorspreking hij aldus had verzocht, gaven hem de verzekering dat de geuade, waar hij zoo vuriglijk naar verlangde, hem was toegestaan. Hij noemde de armoede zijne zuster, zijne moeder, zijne bruid, zijne koningin; en nooit sprak hij van de-

zelve zonder diep ontroerd te zijn. Hij klaagde omdat de menschen haar zoo verstooten hadden, en deed al wat hij kon om haar in achting te brengen om haar te doen beminnen. Wanneer hij iemand ontmoette die nog meer gebrek scheen te lijden dan hij zelfs leed, zoo deed hij zich de heilzaamste verwijtingen en zorgde om zich van niemand te laten overtreffen in liefde tot de heilige armoede. In een woord, nooit zag men iemand in het najaagen der rijkdommen zoo grooten ijver inspannen, als den H. Franciscus het deed om de armoede te zoeken uit liefde tot God.

GEBED.

O mijn Jezus ! wie zou dan niet bewogen zijn bij het aanschouwen der overgroote armoede welke Gij met uwe heilige Moeder, uit liefde tot ons hebt geleden. Het was deze gedachte die den H. Franciscus bijzonderlijk bezig hield, en zoo dikwijls zijne tranen deed vloeien. Van het oogenblik dat de Serafijn-sche Vader de waarde kende van eene deugd welke Gij zoo hoogschat, en aan welke Gij zulke groote voorrechten verleent, omhels-

de hij die aanstonds met zoo hevige vurigheid dat hij zonder haar niet meer in vrede kon leven. Ach mijn God, maak dat ik mij ook door deze gewichtige beweegredenen laat overhalen, om voortaan aan alle ongeregelde genegenheden tot de aardsche goederen te verzaken, opdat ik gelijk de H. Franciscus, met waarheid zou mogen uitroepen: *Mijn God en mijn al.*

O mijn heilige beschermer! verkrijg door uwe voorspraak, dat in mijn hart moge nederdalen een druppel van dien stroom van zoete vreugde welke gij vindt in den schoot der armoede; vraag voor mij de genade om voortaan de armoede niet meer te verachten volgens de handelwijze van deze verblinde wereld, maar van haar te aanschouwen met die hoogachting met de welke gij zelf haar hebt aangezien; O, laat mij bewogen zijn door de manier op welke Jesus en Maria de armoede edel en beminnelijk hebben gemaakt!

Vijfmaal *Onze Vader*, *Wees gegroet*, *Glorie zij den Vader* enz.

Derde Dag.

Boetvaardigheid van den H. Franciscus.

Een der gelukzalige metgezellen van den H. Franciscus verklaarde, dat indien deze heilige ordenstichter eene zoo sterke lichaams-gesteltenis had mogen genieten, zoo als hij het begeerde, er niemand in de wereld hem ooit zoude overtroffen hebben in de strengheid zijner verstorvene en boetvaardige levenswijjs. Onmiddellijk na zijne bekeering, begon hij op zoo menigvuldige dagen van het jaar te vasten, dat de eene vastendag om zoo te zeggen op den anderen volgde, bij gevolg zoo dikwijls, dat hij zich aldus tot eenen bijna aanhoudenden vasten verplichtte. Zijne spijs bestond meestal in een weinig groente die met asch en koud water was toe bereid. Indien het gebeurde dat hij door zijnen ziekelijken toestand gedwongen was vleesch te eten, deed hij daarvoor, zoodra hij genezen was, eene strenge boetvaardigheid, door het verdubbelen zijner gewone boetplegingen. De haaren boetkleederen, de geeselhoorden, de met waken doorgebrachte nachten, de tranen, dit

alles was hetgeen waarin hij het meest genoegen schiep. Hij overwon zijne bekoringen door zich in de sneeuw, in de doornstruiken of in het vuur te werpen. Gedurig vond hij nieuwe middelen uit om zijn vleesch zoo streng mogelijk te kastijden; en zijn lichaam, aan het lijden gewoon, was geheel aan den geest onderworpen, zoodanig, dat wanneer de geest zich toeleigde op het beoefenen eener deugd, het lichaam niet den minsten wederstand bood, maar zelfs nog mede werkte tot het uitvoeren van die oefening.

GEBED.

O mijn zoete Zaligmaker! hoe groot is het verschil tusschen mijne handelwijze en die van den H. Franciscus! Zijn leven was zuiver, en evenwel behandelde hij zich zelve met zoovele strengheid; en ik, ellendige die ik ben, ik die zoovele zonden bedreven heb, ik bedenk alles wat mij het meest kan vleien en het enkele woord van boetvaardigheid doet mij reeds sidderen en beven. O mijn God! dat het voorbeeld van uw leven hetwelk om zoo te zeggen een aaneenschakeling van lijden

was, mij uit mijn gevaarvollen slaap moge wekken en mij aanmoedigen om liever duizendmaal te sterven dan u nog te vergrammen door te voldoen aan mijne slechte zinnelikheden ! Ziedaar het voornemen dat ik wil ten uitvoer brengen ; want het ware ongehoord dat een lidmaat zich in wellust zoude baden, terwijl het hoofd met doornen doorstoken en gekroond is.

O vermaarde boetvaardige ! toen uw sterfuur gekomen was, vraagdet gij vergiffenis aan uw lichaam voor de zoo geweldige kastijdingen waarmede gij het overladen hadt ; o laat niet toe, bid ik u, dat ik door overmaat van weekelijkheid mijn lichaam weigere te kastijden, want in het uur van mijnen dood, zou het mij berouwen van te veel zorg voor het vergankelijke vleesch gedragen te hebben.

Vijfmaal Onze Vader, Wees gegroet, Glorie zij den Vader, enz.

Vierde Dag.

Verduldigheid van den H. Franciscus.

Toen de gekruiste Jesus voor den eersten maal aan den H. Franciscus verscheen, hoorde deze heilige de volgende woorden uit den mond des Zaligmakers: *Indien gij mijne voetstappen wilt navolgen, verzaak aan uw eigen zelve, neem uw kruis op en volg mij.* De H. Franciscus gehoorzaamde aanstonds, en omhelsde het kruis met eene heldhattige verduldigheid, welke zoo dikwijls op proef werd gesteld op den weg der hoogere volmaaktheid dien hij was ingegaan. Daar zijne strengheden hem zeer bleek en mager maakten, geloofde men dat hij van zijn verstand moest beroofd zijn, om zijne lichaamskastijdingen zoo menigvuldig te doen zijn. Hij werd daarom als een zinnelooze uitgescholden, men dreef met hem openlijk den spot; men overlaadde hem met scheldwoorden en beschimpingen, en zelfs men veroorloofde zich steenen en modder op hem te werpen; maar de heilige en verduldige Franciscus deed alsof hij dit alles niet opmerkte. Met dezelfde zachtmoe-

digheid onderging hij de kwade behandelingen welke hij van zijn vader, van de baastroopers, van de Sarracenen en zelfs van de duivels te lijden had. Talrijke ziekten kwamen hem overvallen, onzeggelijke smarten werden hem overgezonden, en op het einde van zijn levensloop was hij door het lijden zoodanig uitgeput dat hij veel meer op een dood geraamte dan op een levenden mensch geleek; doch evenwel verduurde hij al deze pijnlijkheden met blijdschap en zag die aan als geschenken hem door den hemel toegezonden. Hij dronk den bitteren kelk zoo gaarne, dat zijne religieusen hem daarin niet genoeg konden bewonderen; zij zagen in hem eenen nieuwen Job, wiens zielskrachten steeds vermeerderden naarmate zijne lichaamskrachten verminderden.

GEBED.

O mijn Zaligmaker! wanneer zal ik verduldigheid en moed genoeg hebben om de pijnen en smarten te verduren met dezelfde vreugd waarmede ik de aangenaamheden en de vertroostingën ontvang! Het overden-

ken van uw heilig lijden is het middel om alles wat uwen goddelijken Wil mij overzend met liefde te aanvaarden. Maar uit mijn eigen zelve ben ik zoo zwak; zonder de gaven van den H. Geest is het mij onmogelijk U kloekmoedig in het lijden na te volgen; o mijn God! ik kom U deze groote gaven met een ootmoedig hart afsmeeken. Ik heb het vast vertrouwen dat Gij mijn gebed verhooren zult, en van dit oogenblik af wil ik U bedanken voor al de beproevingen en kwellingen die Gij U gewaardigt mij over te zenden. Hel! al zondt Gij mij honderdmaal meer pijnen over, dan nog zouden zij niet groot genoeg zijn in evenredigheid van de straffen die ik door mijne zonden verdiend heb. Ik zal mij, o Heer, voortaan gelukkig achten wanneer ik in uw lijden moge deelnemen, en uw kruis moge dragen.

O glorierijke H. Franciscus, dat uwe verduldigheid mij ondersteune, en mij leere hetgeen gij met zoo grooten ijver in het hart der menschen getracht hebt in te storten, te weten: dat de volmaakte blijdschap en de ware roem der dienaren Gods bestaat, in alles uit liefde tot God verduelig te lijden.

Vijfmaal *Onze Vader*, *Wees gegroet*, *Glorie zij den Vader*, enz.

Vijfde Dag.

Liefde van den H. Franciscus tot God.

Zoodanig was de H. Franciscus door het vuur der goddelijke liefde ontstoken, dat hij veel meer op een Serafijn dan wel op een mensch geleek, daarom is het dat men hem den titel van Serafijnschen Vader heeft toegevoegd. Nog zeer jong zijnde nam hij het edele besluit van nimmer iets te weigeren wat men hem uit liefde Gods zou vragen. Het was deze liefde die hem opwekte, toen hij, in tegenwoordigheid van den bisschop van Assisië, vollen afstand deed van al zijne goederen, om voortaan alleen voor den hemel te leven. Het was ook dezelfde liefde die hem tot drie-maal toe naar de ongeloofige landen deed gaan, met de gedachte van aldaar voor Gods glorie zijn bloed te mogen vergieten. Het was ook deze liefde, die de oorsprong was, van alles wat de H. Franciscus voor de zaligheid zijns evennaasten ondernam. Hij ge-

loofde dat het hem niet mogelijk was God goed te dienen, indien hij niet al deed wat hij kon voor de zaligheid der zielen welke door het bloed van Christus zijn vrijgekocht. Zoo ver ging het, dat de H. Franciscus maar alleen van de liefde Gods moest hooren spreken, om aanstonds, als door een hemelsch vuur, ontvlamd te worden; van daar kwam het dat hij zoo dikwijls, buiten zichzelf vervoerd, in eene diepe mijmering en in langdurige geestverrukkingen verslonden was. Eindelijk, volgens hetgeen de H. Franciscus de Sales ons getuigd, is het de hevigheid van het goddelijk liefdevuur die de roemvolle oorzaak des doods van den Serafijnschen aartsvader geweest is.

GEBED.

O mijn God! met recht mocht den Serafijnschen leeraar Bonaventura, zeggen, dat de H. Franciscus, even als een gloeiende oven, door het vuur der liefde gansch doordrongen was. Welke schande is het voor mij! De schepselen waren voor den H. Franciscus even zooveel middelen om zijn geest tot den

hemel te verheffen en zijne liefde aan te vuren; terwijl dat dezelfde schepselen voor mij een beletsel zijn om God wel te dienen, en zelfs mij tot middel dienen om tegen de oneindige majesteit Gods te zondigen? O genadige Heer, schenk mij vergiffenis en verleen mij een vonk van dat liefdevuur hetwelk in het hart van uwen H. Dienaar Franciscus zoo hevig blaakte, opdat ik naar zijn voorbeeld niets zoo zeer ter harte neme, als van mij geheel aan de glorie van uwen heiligen naam toe te wijden.

O Engel van liefde! gij, die in eene zoo verhevene graad de liefde Gods bezat, trek mij door uw voorbeeld tot het aanschouwen en beminnen der oneindige goedheid van God, opdat ik voortaan met niets anders bekommerd zij, dan met de vrees van den Heer te vergrammen, en dat ik mijnen troost moge vinden in te werken en te lijden uit liefde tot God.

Vijfmaal Onze Vader, Wees gegroet, Glorie zij den Vader, enz.

Zesde Dag.

Liefde van den H. Franciscus tot zijnen evennaasten.

Indien het mogelijk was geweest het hart van den H. Franciscus te doorgronden, dan zoude men er verwonderlijk de zachtmoedigheid vereenigd met de liefde tot den evenmensch in ontdekt hebben. In zijne jeugd deed hij eens zijne kleederen uit om die aan een armen soldaat te geven. Nog in andere omstandigheden zag men hem zijne kleederen verkleinen of in stukken snijden ten einde er een deel van aan den armen te kunnen schenken. Het verzorgen der melaatschen was een van zijne aangenaamste bezigheden. De ellenden waarmede hij zijne medemenschen overdekt zag, deden hem denken aan de pijnen en noodwendigheden welke Christus voor ons geleden heeft. Nooit kon hij eenen noodlijdenden mensch aanzien zonder aanstonds tot innig medelijden bewogen te zijn. Doch het was niet alleen de lichamelijke vertroosting maar wel bijzonderlijk de zaligheid der zielen die het voorwerp zijner liefdadige zorgen uitmaakte. Hij zou de gansche

wereld hebben willen bekeeren en op den weg der rechtvaardigheid brengen. Hiertoe spaarde hij moeite noch tranen, en niet tevreden van zijne discipels daaraan te laten werken, wilde hij nog zelfs in persoon de zaligheid zijns evennaasten bezorgen; hij doorliep de provinciën en koninkrijken, en de wijngaard des Heeren door zijn zweet besproeid bracht wonderbare vruchten voort. Getuige hiervan is onder anderen: de Derde Orde van den H. Franciscus.

GEBED.

O mijn Jezus! ik ben U oneindig dankbaar voor al het goede hetwelk de liefde van den H. Franciscus, op deze wereld heeft uitgewerkt. Ach! hoever blijft ik ten achteren bij deze voortreffelijke voorbeelden van menschlievendheid! Hoe dikwijls doet mijne eigenliefde mij de plichten jegens mijnen evenmensch verzuimen! O Heer, het is mij grootelijks leed van met zooveel hardheid mijnen evennaasten behandeld te hebben. voortaan zal ik een ieder van mijne broeders zoo groote achting toedragen als ik voor mij

zelveu heb. Ik weet dat de zonde het grootste ongeluk is dat aan het menscldom kan overkomen; welnu mijn God, beproef en straf mij zooveel het u behaagt, maar weiger toch niet het gebed te aanhooren waardoor ik U ootmoedig smeek mijnen evenmensch zuiver van alle zonden te bewaren. Het is immers redelijk dat men de zaligheid der zielen boven alle andere dingen schat, dewijl Gij daarvoor uw zoo kostelijk leven hebt ten besten gegeven.

En gij mijn heilige en meedoogende beschermmer, verkrijg voor mij een hart dat gelijk zij aan het uwe, opdat ik mijnen evennaasten moge behandelen, niet volgens het kwade vooroordeel der eigenliefde, maar volgens de regels der ware broederliefde. Het christelijk geloof hetwelk ik beleid, en het voorbeeld zoo- wel als de leering van mijnen Zaligmaker, maken het mij tot eene plicht, van de liefdebanden welke mij aan mijnen evennaasten verbinden, nauwer en nauwer toe te halen.

Vijfmaal *Onze Vader, Wees gegroet, Glorie zij den Vader, enz.*

Zevende Dag.

*Godvruchtigheid van den H. Franciscus, tot de
mijsteriën van Christus.*

De vurige liefde die aan den H. Franciscus den smaak der aardse goederen ontnomen had, boezemde hem ook de verhevenste gevoelens in, voor alles wat de goddelijke zaken betrof. Hij vierde de voornaamste feestdagen door eenen langdurigen vasten, die hij doorbracht niet alleen in het derven van spijsen, maar nog in vurige meditatieën, en andere godvruchtige oefeningen. Hij had veel godvruchtigheid voor het misterie der menschwording van den Zaligmaker, en eens zag men hem met zoovele teederheid en godsvrucht dit misterie vieren, dat iedereen er buitengewoon door bewogen werd. De Zaligmaker, om zijnen dienaar te beloonen, verscheen hem onder de gedaante van een kindje dat in eene krib lag die den H. Franciscus gemaakt had. Het heilig lijden van den Zaligmaker was ook het voorwerp der overwegingen van den Serafijnschen Vader, en dikwijls stortte hij daarbij zeer bittere tranen.

Dit lijden was zijn spiegel, zijn boek en de gewoonlijke stof zijner redevoeringen. Men moest hem maar tot de H. Tafel zien naderen om tot godvruchtigheid opgewekt te worden; want de onuitsprekelijke zaligheden welke hij bij die gelegenheid smaakte, vervoerde hem alsdan langzamerhand tot zielsverrukking. Hij hield zich ook veel bezig met het overwegen der grootheden en deugden van de allerheiligste Maagd, en wanneer hij alsdan aan Maria of wel aan de Engelen en Heiligen dacht, wist hij altijd eenige heilzame bemerking te maken die, als vurige gebeden, zijne liefde tot God meer en meer verlevendigde.

GEBED.

O mijn Jezus! groot was de geestelijke volmaaktheid welke de H. Franciscus uit de schatten der goddelijke misterien wist te trekken; en ik, helaas! ik denk veel te doen wanneer ik deze heilige misterien vereer, door eenige uitwendige oefeningen die met weinig vurigheid en met vele ijdele glorie verricht zijn. Ach mijn teergeliefde Jezus!

stort in mij het verhevene licht van uw Aanschijn en doe mij uwen heiligen Wil kennen. Ik loof en bemin U in uw heilig leven, in uwen verdienstvollen dood, in uwe onbevleete Moeder, in al uwe Heiligen; maar geef dat ik uwe wegen en mijne plichten kenne, opdat ik mijnen godsdienst uitoefene volgens den geest van uwe Wet, en dat ik een christelijk gedrag moge voegen bij de offeranden welke ik U opdraag.

En gij, H. Franciscus, volmaakt voorbeeld van godsvrucht, gij die zooveel deed om eenige vervallene kerken te doen herstellen, help mij, opdat ik een levende tempel worde, waarin de Allerhoogste zijn verblijf neemt en waar de geur der ware godsvrucht verspreid is. Maak dat ik den levenden God niet alleen love met de lippen maar met het hart, en dat ik Hem vele goede werken en geheel mij zelve moge opdragen.

Vijfmaal *Onze Vader*, *Wees gegroet*, *Glorie zij den Vader*, enz.

Achtste Dag.

De heilige wondeteekenen van den H. Franciscus.

Het leven van den H. Franciscus levert menige gelijkenis op met dat van den Zaligmaker; en om deze gelijkvormigheid te bevestigen en nog vollediger te maken, werden de vijf glorierijke wonden van Jesus in de lidmaten van den heiligen dienaar Gods geprent. De Heer verscheen hem onder de gedaante van eenen gekruisten Serafijn, die, door zijne verblinde schoonheid en zijne zoo beminnelijke als zoete woorden, het hart van den H. Franciscus met een liefdeschicht doorboorde; daarna werden eensklaps ook zijne ledematen doorboord, en op zijne handen, voeten en in zijne zijde kreeg hij het afbeeldsel der vijf wonden die de Zaligmaker voor ons aan het kruis heeft ontvangen. Het indrukken dezer wonden veroorzaakte aan den H. Franciscus eene nog al hevige pijn. Hij leefde nog twee jaren gedurende welke hij deze kostelijke teekens onzer verlossing bleef behouden. Aldus was hij als een levende gekruiste onder de menschen, en mocht met

recht gelijk weleer de groote apostel der volkeren uitroepen: *Ik leef, doch ik ben het zelf niet die leef, maar Jezus Christus leeft in mij.*

GEBED.

O mijn Zaligmaker! wie is er in staat om u naar behooren te danken over dit zoo groot wonderwerk! Het is niet alleen voor den H. Franciscus, maar voor mij en voor alle geloovigen dat Gij zulks gedaan hebt. Gij hebt door de wondeteekenen van uwen dienaar ons uwe eigene wonden willen indachtig maken, om onze liefde op te wekken door het overdenken der groote weldaad welke Gij ons door uw heilig lijden hebt geschonken. O mijn God, ik smEEK U, door de verdiensten van den H. Franciscus, van mij te ondersteunen in de begeerte die ik gevoel bij het aanschouwen zijner wonden: deze begeerte is: van te sterven voor de wereld en voor mijzelve om alleen te leven voor U, die ons het ware leven door uwen dood hebt geschonken.

En gij, H. Vader Franciscus, ik bid u, door het hemelsch liefdevuur dat in uw hart

brandde, wek in mij de blijdschap op, welk ik dikwijls gevoel bij het overdenken uwer heilige wondeteekenen; opdat ik dezelve met diepen eerbied kusse, en duidelijk moge begrijpen de verhevene woorden die zij mij, als waren zij de monden des hemels, toeroepen. *Beminnen uwen God die uit overmaat van liefde voor u heeft willen lijden en sterven.*

Vijfmaal Onze Vader, Wees gegroet, Glorie zij den Vader, enz.

Negende Dag.

Gelukzalige dood van den H. Franciscus

De dood van den H. Franciscus is een der meest zielroerende tooneelen, welke zich ooit aan de oogen der menschen heeft ver- toond. Deze heilige bereidde zich tot den dood door de allergodvruchtigste oefeningen. Toen zijn laatste uur gekomen was, dacht hij aan den Zaligmaker, naakt en van alles beroofd aan het kruishout hangende, en daar hij deze berooving wilde navolgen, legde hij zich op de naakte aarde neder. Zijn overste gaf hem een kleed, zeggende: dat hij

hem dit schonk als eene aalmoes; en de H. Franciscus, tevreden omdat hij tot zijn laatste oogenblik aan zijne zeer geliefde armoede was getrouw gebleven, bedankte er God over. Hij deed alsdan het H. Lijden van onzen Heer Jezus Christus, uit het Evangelie van den H. Johannes luide op lezen; daarna las hij den ps. 141 en toen hij het laatste vers: *Heer, verlos mijne ziel uit hare gevangenschap opdat ik uwen Naam moge vereeren; de gelukkigen verlangen dat Gij mij de belooning schenkt,* uitgesproken had, ontsliep hij in den Heer. Men zag zijne kostelijke ziel, gelijk een glinsterende ster, ten hemel opvaren. Zijn lichaam dat steeds zoo mager en uitgeput was, werd schoon en van eene wonderbare witheid. De zwarte nagelen verheften de wonden der handen en voeten; en de wonde in de zijde welke rond en roodkleurig was, geleek aan eene pas ontlokene en rijkversierde roos. Allen die dit wonder aanschouwden werden hierdoor tot tranen toe bewogen.

GEBED.

O mijn Jezus! hoe kostelijk is de dood

uwer Heiligen ! Toen de H. Franciscus zijn laatste uur voelde naderen, dankte hij er U voor en wilde, dat zijne religieusen hunne lofzangen met de zijne zouden vereenigen. Ook ik wil U uit geheel mijn hart daarvoor dankbaar zijn, en ik smeeek U, door de glorierijke wonden van uwen dienaar, van mij uwe genade te verleen, opdat ik van nu af een gansch nieuw leven moge leiden, en niets anders meer betrachtte dan uwe eer en glorie, om aldus door een heilig leven en een zalige dood het geluk te verkrijgen van U voor alle eeuwigheid te loven in den hemel.

Mijn heilige beschermer, ziedaar de heilzame gevoelens die mij worden ingeboezemd door de wijze waarop gij dit tranendal hebt verlaten om het hemelsch vaderland binnen te treden. O ! hoe gelukkig is het einde van den weg dien gij hier op aarde doorloopen hebt. Wat geluk ware het voor mij van denzelfden weg tot mijn dood toe te volgen ! Verre van alsdan den dood te vreezen, zal ik hem integendeel aanzien als mijnen weldoener en vriend ; want hij zal mij verlossen uit het gevaar van God nog te vergrammen, en hij zal mij het geluk schen-

ken van den Heer eeuwig te beminnen. Ik hoop zulks door de genade Gods en door uwe voorspraak. Amen.

Vijfmaal *Onze Vader*, *Wees gegroet*, *Glorie zij den Vader*, enz.

uwer Heiligen ! Toen de H. Franciscus zijn laatste uur voelde naderen, dankte hij er U voor en wilde, dat zijne religieusen hunne lofzangen met de zijne zouden vereenigen. Ook ik wil U uit geheel mijn hart daarvoor dankbaar zijn, en ik smEEK U, door de glorieijke wonden van uwen dienaar, van mij uwe genade te verleenen, opdat ik van nu afeen gansch nieuw leven moge leiden, en niets anders meer betrachtte dan uwe eer en glorie, om aldus door een heilig leven en een zalige dood het geluk te verkrijgen van U voor alle eeuwigheid te loven in den hemel.

Mijn heilige beschermers, ziedaar de heilzame gevoelens die mij worden ingeboezemd door de wijze waarop gij dit tranendal hebt verlaten om het hemelsch vaderland binnen te treden. O ! hoe gelukkig is het einde van den weg dien gij hier op aardedoorloopen hebt. Wat geluk ware het voor mij van denzelfden weg tot mijn dood toe te volgen ! Verre van alsdan den dood te vreezen, zal ik hem integendeel aanzien als mijnen weldoener en vriend ; want hij zal mij verlossen uit het gevaar van God nog te vergrammen, en hij zal mij het geluk schen-

ken van den Heer eeuwig te beminnen. Ik hoop zulks door de genade Gods en door uwe voorspraak. Amen.

Vijfmaal *Onze Vader*, *Wees gegroet*, *Glorie zij den Vader*, enz.

KLEINE KROON

ter eere van den Serafijnschen Vader Franciscus

1. Ik groet u, o Serafijnschen Vader H. Franciscus, levendig afbeeldsel van onzen goddelijken Zaligmaker Jesus, gij werdt van God gekozen om zijne Kerk hier op aarde te ondersteunen. Heilige Franciscus, bid voor ons, uwe kinderen, nu en in het uur van onzen dood Amen.

2. Ik groet u, o Serafijnschen Vader H. Franciscus, levendig afbeeldsel van onzen goddelijken Zaligmaker Jesus, gij hebt het hart van God verheugd door uwe ongehoorde ootmoedigheid en uwe volmaakte armoede, stichtende daardoor op eene wonderbare wijze de gansche wereld. Heilige Franciscus, bid voor ons, enz.

3. Ik groet u, o Serafijnschen Vader H. Franciscus, levendig afbeeldsel van onzen goddelijken Zaligmaker Jesus, gij hebt op eene zonderlinge manier medegewerkt tot de glorie van God en tot de zaligheid der zie-

len, door de instelling der drie Serafijnsche orden. H. Franciscus, bid voor ons, enz.

4. Ik groet u, o Serafijnschen Vader H. Franciscus, levendig afbeeldsel van onzen goddelijken Zaligmaker Jesus, gij hebt verdiend in uw eerbiedwaardig lichaam te dragen de geheiligde kenteekenen onzer verlossing. H. Franciscus, bid voor ons, enz.

5. Ik groet u, o Serafijnsche Vader H. Franciscus, levendig afbeeldsel van onzen goddelijken Zaligmaker Jesus, gij hadt het geluk te sterven verslonden zijnde door het vuur van uwe serafijnsche liefde. door welks geweld gij bezweken zijt, H. Franciscus, bid voor ons, enz.

Daarna, zich vereenigende met de H. Maagd Maria, zegt men driemaal het *Glorie zij den Vader*, enz.. om de H. Drievuldigheid te bedanken voor de genaden en voorrechten die de H. Vader Franciscus van Assisië ontvangen heeft.

Dan leest men het volgende gebed :

O allerbarmhartigste Maagd Maria! ik smEEK u, bescherm zonder ophouden die drie Se-

rafijsche Orden van uwen getrouwen dienaar Franciscus van Assisië, ik bid u, verwijder van haar alles wat haren luister zou kunnen bevleken of verdooven, en maak dat zij, in de Kerk van God, steeds mogen schitteren als sterren in het firmament. Verkrijg voor al de kinderen van den H. Franciscus, dien geest van ootmoedigheid en liefde, die hunnen H. Vader bezielde, opdat zij allen krachtdadig werken, niet alleen aan hunne eigene zaligheid, maar ook aan de uitbreiding van de glorie van uwen goddelijken Zoon, en aan de zaligheid der zielen. Amen.

LITANIE TER EERE VAN DEN H. FRANCISCUS.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, ontferm U onzer.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

God hemelsche Vader, die den H. Franciscus tot uwen dienaar hebt verkozen, ontferm u onzer.

God Zoon, verlosser der wereld die den H. Franciscus met de teekenen van Uwe hei-

lige vijf wonden hebt bezegeld, ontferm U onzer.

God H. Geest, die den H. Franciscus met vele zoetigheden hebt gezalfd, ontferm U onzer.

H. Drievuldigheid één God, die den H. Franciscus in uwe glorie hebt ontvangen, ontferm U onzer.

H. Maria, overgroote zoetigheid van den H. Franciscus, bid voor ons.

H. Moeder Gods, gestadige toevlucht van den H. Franciscus,

H. Maagd der Maagden, voorspreekster van het gansche orden van den H. Fransiscus,

O Serafijnsche Vader Franciscus,

Allerminnelijkste Vader Franciscus,

Allergoedertierenste Vader Franciscus,

H. Franciscus, vader der armen,

H. Franciscus, vaandeldrager van Christus,

H. Franciscus, ruiters van den gekruisten Jezus,

H. Franciscus, brandoven van liefde,

H. Franciscus, ark van heiligheid,

H. Franciscus, versmader der wereld,

H. Franciscus, overwinnaar der boosheden,

H. Franciscus, navolger van Christus,

Bid voor ons.

- H. Franciscus, voorbeeld der ootmoedigen,
H. Franciscus, leidsman der verdwaalden,
H. Franciscus, steunpilaar der H. Kerk,
H. Franciscus, meester der gehoorzaamheid,
H. Franciscus, liefhebber van vrede,
H. Franciscus, licht uws vaderlands.
H. Franciscus, schilddrager van den Aller-
hoogsten Koning.
H. Franciscus, martelaar door begeerte,
H. Franciscus, lelie van zuiverheid,
H. Franciscus, verkondiger van Gods woord,
H. Franciscus, uitroeier der booze geesten,
H. Franciscus, dienaar der melaatschen,
H. Franciscus, genezer der zieken,
H. Franciscus, opwekker der dooden,
H. Franciscus, helper van al degenen die
tot u hunnen toevlucht nemen,
v. Bezoek goedertierlijk uwe godvruchtige
dienaars, o heilige Vader Franciscus!
A. Wek hen allen op uit den slaap des doods.

Bid voor ons.

GEBED.

O God, die uwe heilige Kerk door de
verdiensten van den heiligen Franciscus met
nieuwe kinderen Gods zeer vruchtbaar en

algemeen verspreid hebt gemaakt, maak dat wij door zijne navolging de wereldsche zaken zullen versmaden, en in het genieten der hemelsche gaven ons altijd verblijden.

O Heer Jezus Christus, die toen de wereld in liefde verflauwde, om onze harten te ontsteken, in het lichaam van den heiligen Vader Franciscus de teekens van uw lijden hebt willen vernieuwen, vergun ons genadiglijk, dat wij door zijne verdiensten en gebeden ook waardige vruchten doen van boetvaardigheid.

O God, heilige Geest, door wiens voorzichtigheid en bestiering de loop van ons leven wordt beschikt, help uwe dienaars, opdat wij, die met blijdschap de gedachtenis viëren van den glorierijken Vader Franciscus, door zijne gebeden en verdiensten, de glorie van uwe goddelijke Majesteit eeuwig mogen genieten. Door Jezus Christus onzen Heer, die met U en den Vader leeft en heerscht, waarachtig God in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

GEBED

Hetwelk de H. Franciscus gesproken heeft voor een kruis in de Kerk van den H. Damianus.

O groote en glorieijke God, mijn Heer Jesus Christus, ik bid U verlicht de duisternissen van mijn verstand, geef mij een oprecht geloof, eene zekere en vaste hoop, en ook eene volkomene liefde; verleen mij, o Heer, dat ik U alzoo moge kennen, dat ik alles moge volbrengen volgens uwen waachtigen Wil. Amen.

GEBED

om eene zaak aan den H. Franciscus aan te bevelen.

O Serafijnsche Vader H. Franciscus, die zoo menig bedroefd hart helpt en vertroost; die naar het voorbeeld van Jesus nooit iemand van u verstoot; zie, ik ellendige zondaar, alhoewel onwaardig om verhoord te worden: kom nochtans met volle vertrouwen tot u, ik bid u door de wonden die de Zaligmaker in uw heilig lichaam drukte; kom mij ter

hulp in dezen nood.. (*noem hier de zaak waarom gij bidt*) neem de moeielijkheid die mij benauwd op u, spreek voor mij ten besten bij den Allerhoogsten, die uwe gebeden niet zal verstooten. O H. Franciscus toen gij nog op de wereld leefde, waren reeds de schepselen en elementen aan u onderworpen; sedert dat gij met de hemelsche glorie bekleed zijt, hebt gij uwe macht nog veel meer getoond, laat mij dan ook uwe hulp in dezen nood ondervinden; opdat ik u gedurende mijn leven danke en mij met u in eeuwigheid verheuge. Amen.

G E B E D

voor reizende of zeevarende lieden.

H. Franciscus, die zoo menigmaal de dwalenden op den rechten weg hebt teruggebracht, de duisternissen van den nacht hebt verlicht, de reizende menschen uit de handen der dieven en moordenaars hebt verlost. Die de onstuimige baren der zee menigmaal hebt gestild en de schipbreukelingen in den uitersten nood zijt ter hulp gekomen en hen in behoude haven

hebt aangebracht : wij bevelen in uwe vaderlijke zorg onze reizende of zeevarende vrienden, N. N. bid God voor hen opdat zij van alle gevaren en onheilen bevrijd, gelukkig hunnen weg kunnen vervolgen en in goeden welstand wederkeeren. Amen.

O God, die de kinderen van Israël droogvoets door de Roode Zee hebt doen gaan, die de H. H. Drie Koningen door eene ster tot U geleidt hebt, wij bidden U door de verdiensten van uwen getrouwen dienaar den H. Franciscus verleen aan onze reizende broeders, eene voorspoedige reis en gewenscht weder, opdat zij gelukkig de plaats die zij verlangen en eindelijk de haven der eeuwige zaligheid bereiken.

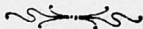
O God, die Abraham uit de Chaldeeusche stad Ur, hebt geleid, en hem op den weg van alle onheilen hebt bevrijd ; wij bidden U, door de wonden van den heiligen Franciscus, dat gij uwe reizende dienaren, onze vrienden van alle ongelukken wilt bewaren. Wees voor hen een trooster in de droefheid, eene ondersteuning in de vermoeienissen, eene haven in de schipbreuk; op dat zij, onder uw geleide, gelukkig hunnen weg vervolgen, gezond en behouden wederkeeren en eindelijk

in het hemelsch Vaderland voor alle eeuwigheid U bezitten. Amen.

Gebed om den inwendigen vrede te vragen.

Almachtige God, welken niets kan beletten van den vrede aan mijn hart te geven; God van goedheid die ons, met eene volle getrouwheid aan uwe geboden, ook een volkomēn betrouwen in U oplegt; geheel binnelijke God, wiens rijk in ons niets is als liefde en vrede, vormt Gij zelf in mijne ziel die kalmte, op welke gij wacht om U aan haar mede te deelen. Ik zie er niets in dan overhaasting, verwarring en ontsteltenis. De stille werking, het verlangen zonder driftigheid, de ijver die werkt zonder te woelen, kunnen niet komen dan van U, de eeuwige wijsheid, de oneindige werkzaamheid, de volmaakt rust, die de oorsprong en het voorbeeld van den waren vrede zijt. Deze is zoo kostelijk, dat uwe liefde en uwe mildadigheid ons denzelven in het ander leven beloven als de hoogste vergelding van de getrouwheid waarmede wij U in dit leven zullen gediend hebben, Hij is zoo vol zalig genot, dat hij niet

kan volmaakt zijn dan in den hemel, en de geheele eeuwigheid ons er niet van zal kunnen verzadigen. Het is van u alleen, o Vader des lichts! die zonder verandering en afwisseling zijt, dat een zoo dierbaar geschenk, eene zoo volmaakte gave kan afdalen. Dien vrede, gij hebt hem ons beloofd door uwe Profeten, ons gezonden door uwen Zoon, verzekerd door de uitstorting van uwen geest. Laat niet toe, dat de afgunst van onze vijanden, de hevigheid onzer driften, de angst van ons geweten ons die hemelsche gaat doen verliezen, die het onderpand is van uwe liefde, het voorwerp van uwe belofte en de prijs van het bloed van uwen goddelijken Zoon. Amen.

Bij denzelfden Uitgever is verschenen :

IN DE WERELD OF LOTGEVALLEN VAN JONAS BONTKRAAI door P. Nuijens Jr. Prijs 45 Cents.

DE BALLING VAN SIBERIË. Een Russisch verhaal, uit den tijd der Regeering van Catharina II en Paul I, door F. A. Kramps. Prijs 45 Cents.

DE VIOOLSPeler DER SANSULOTTEN. Eene episode uit het kunstenaarsleven van Cherubini, door Jan van Brabant Prijs 45 Cents.

BEGRAVEN BIJ VOLMACHT. Een volksverhaal uit het begin dezer eeuw, door James Coen. Prijs 50 Cents.

DE ENGELSCHGEVANGENENSCHEPEN OF DE OUDE NORMANDISCHE MATROOS. door V. Denance. Prijs 45 Cents.

DE HERDERSKNAAP UIT TYROL. Een verhaal uit de gelukkige en ongelukkige dagen van Maximiliaan van Mexico. Prijs 45 Cents.

HET GEHEIM VAN DEN KOLENBRANDER. Historische schets uit de middeleeuwen door Herman Lange. Prijs 45 Cents.

EEN GREEP UIT 'T ZEEMANSLEVEN. Novelle van A. W. Bos. Prijs 45 Cents.

PAULINE OF ONDANKBAARHEID GESTRAFT. Vrij naar het Fransch. Prijs 45 Cents.

HET KATHOLIEKE STUIVERS-MAGAZIJN. Maandschrift voor het Katholieke Nederlandsche Volk. Twaalf maandelijksche afleveringen. Prijs f 3.— per jaar.

St. NICOLAAS KLOMPJES. Vier verschillende teekeningen, jongens en meisjes, in kleurendruk. Prijs per 100 f 1.50 per 500 f 5.25 per 1000 f 10.—

IN KLEUREN GEDRUKT PORTRET VAN Z. H. LEO XIII ter herinnering aan het 50 jarig Priesterschap, met korte beschrijving. Prijs per 100 f 1.25 per 500 f 5.00 per 1000 f 8.25.